

Surján Jenőné (Ráczkevi Magdolna) néhány verse III. rész

Csendben

Csendre hívsz naponként, Jézusom.
Beszélni akarsz velem, jól tudom.
Ott mondod el, mennyire szeretsz,
Hogy értem is állt Golgotán a kereszt.
Ott mondhatom el én is igazán, mi fáj,
Ahol csend van, békés mindenütt a táj.
Olyan jó a csend és Veled lenni, Uram.
Megváltozik szívem, nyugodt lesz az utam.
A zajos világban is mindig Veled járni,
És majd, ha visszajössz, nagy örömmel várni!
Boldog csendben haladni Menny felé,
Soha nem nézni e bűnös Föld felé!

Légy áldott!

Légy áldott Úr Jézus, hogy nem hagytál egyedül
E bűnös világban, reménytelenül..
Drága Lelkeddel most is itt vagy velünk,
Soha ne vegyük le Rólad tekintetünk!
Hirdessük mindenütt az Úrnak jóságát,
Hordozzuk szívünkben Jézusnak képmását.
Tudom Úr Jézus, visszajössz majd értünk,
Meghallgatod imáinkat, amit hittel kérünk.
Megnyitod a Mennynek csodás, szép ajtaját,
Bebocsátod e bűnös Föld megfáradt vándorát!

Szeretnék világítani!

Szeretnék, Úr Jézus világítani,
Kicsiny lámpásomat magasra tartani.
Hogy észre vegyem a szakadékokat,
És a jelzőtáblát, mely rossz utat mutat.
A sátán díszített utakkal csábít,
Minden erejével támad, bánt és ámít.
De a világosság Ura fogja kezemet,
Sötétség hatalma így elkerül engemet.
Kicsiny fényem, világítsd az utat,
Mert szemem a sötétben mindhiába kutat.
Szeretném mindig a helyes utat látni,
Mélysegektől, tövisektől messze, messze járni!
Akik velem jönnek, hadd lássák az utat,
Jézus keresztfája csak felfelé mutat.
Gyenge kis fényemet áldd meg Jézusom,
Te vezesd léptemet fénylő utadon!

Csoda az életem

Csoda történik minden reggel, mikor felébredek,
Hogy szeretteim között még én is ott lehetek.
Hogy még tartja az én Uram gyarló életem,
Erősít, bátorít, elveszi félelmem.
Minden napommal több az irgalom,
Légy áldott érte, Megváltó Jézusom!
Ezt a gondviselést fölmérni nem lehet,
Hogy mire képes az isteni szeretet.
Köszönöm ezt a csodát, hogy tartod életem,
Köszönöm, hogy láthatom, mily nagy a kegyelem!
Úr Jézusom! Mi legyen a hála, hisz nincsen semmim.
Csak bűnös szívem adhatom.
Erre mindig, mindig lehet alkalom!
Fogadd Uram!.... odaadom!

Hálaadás

Amerre csak nézek, áldás vesz körül.
Elhalmozott az Úr. Szívem áld és örül.
Meg van az otthonunk, asztalunkon kenyér,
Isten jósága mindennél többet ér!
A Föld megadta mindenből legjavát,
Kegyelme hordozott egész éven át.
A sok jót, szépet ajándékba kapjuk,
Mindig nyíljon érte hálára az ajkunk.
Nem szűkölködünk, nem volt hiányunk,
Úr Jézus köszönjük! Mindenért imádunk.
Az Úr szeretete mély és csodálatos,
Legyen szívünk hálás, mindig alázatos!
Elmondani hálánkat nem is lehet,
Csak azt mondhatjuk: Isten nagyon szeret!

Vég nélküli szeretet

Ha Isten Kezében vagy, nem üthet ki a sátán.
Az Úr mindig vigyáz rád, soha nem hagy árván.
Szeretete, jósága fölmérhetetlen,
Hited legyen erős, ne légy engedetlen!
Az Ő markába metszette föl nevedet,
Mindig bátran nyújthatod Feléje kezedet.
Botorkáló lábadat helyes útra teszi,
Tekintetét rólad soha le nem veszi.
Legyen fegyvered mindig a Biblia,
Fakadjon ajkadon mindenkor hó ima.
Megköszönni jóságát nem is lehet,
Isten téged is, engem is, végtelenül szeret!

Védelem alatt

Komor felhők vonulnak életem fölött,
Sokszor azt hiszem, órám utolsót ütött.
A sátán minden nap támadásra készen áll,
Rémítő erővel mindig lesben vár.
Tudja jól, hogy hol üthet sebeket,
De Jézus vigyáz rám, mert Ő nagyon szeret!
A kereszt védelmében lehet az életem,
Vére már megmosott, nincs rettegés, félelem,
Mert Ő az én Szabadítóm, jó Atyám,
Aki mindig, minden napon kegyelmével gondol rám!

Helyettem!

Fájdalom könnyeit hullatom,
Ha Keresztedre nézek, drága Jézusom.
Látni gyötrődésed és haláltusádat,
Szívedből árad rám jószág és bocsánat.
Te voltál a Szent, Igaz és Tiszta,
A fájdalmak útjáról nem fordultál vissza,
Mert láttad bűnös, elveszett életem.
Szívem reszket, eltölt a félelem.
Nekem kellene bűnhődnöm bűnömért,
Életedet adtad váltságul üdvömért.
Vállaltad a halált, a töviskoronát,
Azért, hogy Veled legyek egykor, Odaát.
Kifizetted minden adósságom,
Úr Jézus, fogadd el hálaimádságom!

Fohász

Uram, ez a földi élet csak szenvedés, gyötrelem,
Szívemből lassan fogyni kezd a türelem.
Bocsásd meg, hogy panaszra nyílik az ajkam,
A nyomorúság, fájdalom erőt vesznek rajtam.
Sírás fojtogat, bánatos a lelkem,
Napjaimat sokszor kétségek közt kezdem.
Ó, drága Jézus, ne hagyj el engemet!
Úzzél el minden fekete felleget.
Tekintsen rám irgalmas szemed,
Nyújtsd le hozzám megmentő, Szent Kezed!
A mélységek völgyében Te legyél mellettem,
Szívárvány ragyogjon az Égen felettem!

Hófehérben

Nagy pelyhekben hull a hó, mint pici angyal szárnyak,
Engem az angyalok a Mennyországba várnak.
Ott kapok hófehér menyegzői ruhát.
Dicsérem és áldom az Ég és Föld Úrát!
Ott már Istent dicsérő énekek szólnak,
S az angyalok mindenfelé hóvirágot szórnak.
Hófehér lesz a lelkem és hófehér a táj.
Szegény szívemnek ott már semmi se fáj!